Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8391
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

3

contingere Volo repente fieri sum
paulatim proficere Volo Christum
displicet deo impudentia petoris
tui verecundia penitentis placet Ci
tius placabis eum si mensura tuam
seruaueris et altiora te non que
sieris Longius saltus et arduus
est de pede ad os sed nec accessu
uenemus Cruudem retenti adhuc
resporsus pulue ora sacra totius
gressus heri de luto tractatus hoc
multum ylie pertais Per manum
tibi tristitus sit Illa pus te tec
gat illa te erigat Cruo te eri
gat dando unde presumas Quid
istud decor tuinetie et digne pe
nitetie fructus que sit opa pie
tatis Hec de stercore te erigent
in spe adeundi potiora Bane ac
cipiendo donu osculare ~~donum~~
manu hoc est non tibi sed noi
eius da yram da semel da tan
tum pro donatis tenuibus tri
pro collatis ututibus aut tacte
videto un munus ficonte tonu
ctus istos Cruud habes qd no
accepisti si aut accepisti quid
glaris quasi non accepis Nam
tandem in osculis duobus gemi
nis hnis dnie dignacois exprimi
tum forsan non confundeis pre
sumere sanctiora Cruatu quippe
tresais in ylia tui et in fiducia di
latais Inde fit ut ames audentis
et pulses fidentius pro eo q tibi
deesse sentis Porro pulsant aperi
tam summum illud qd cinqi est su
me dignacois et mice suauitatis

al audendi

osculu credo non negabit affecto
sit Hec via hic ordo primo ad pe
des procedimus et ploramus coram
dno qui fecit nos ea q fecimus nos
Redo gemimus manu sublevantes
et roborantes genua dissoluta Po
stremo cui istra multis precibus et la
crimis obtinemus tum demum
audemus forsitan ad ipm os ylorie
caput attollere pauens et timens
dico non solu speculandu sed etiam
osculandu Cruua spus an faciem
meam xpus dns tu adhentes in
osculo sto vnus spus ipius digna
cem efficimur Tibi dne thu tibi
dicit cor meu exquisuit te facies
mea faciem faciem tua dne requi
ram Nempe auditam fecisti mihi
mane mag tua tu iacentem primu
m pulue tuaq deosculati vestigia
q male pecceram remisisti
Porro in progressu diei letificasti a
ma seru tui cum deinde in osculo
etia manus bn vuendi gram indul
sisti Et quid restat o bone domine
nisi vt iam in plenitudine lucis et
fecundore spus ad oris quoq osculu
dignantur admittes admpleas me
letitia cui multu tuo Fiducia in sua
iussime o serenissime ubi pascis
ubi cubes in meridie fices bonum
est nos hic esse sed ette auocat
diei multitu Hy siquidem q modo
supuemisse mutantur ptum cogit
tempe magis qm fimice sermoes
Ego exibo ad hospites ne quid de
sit officio eius de qua loquimur
tacentis ne forte et de nob audie

17